

Domarkompendium 2020
för
BROHOLMER

Broholmerföreningen
Svenska Molosser- och Herdehundklubben
Framtaget för domarkonferens 2020
DOMARKOMPENDIUM 2020

Innehållsförteckning

Bakgrund.....	3
Helhetsintryck.....	5
Viktiga måttförhållande..	8
Uppförande & karaktär..	8
Huvud.....	9
Skallparti.....	11
Ansikte.....	12
Kropp.....	15
Svans.....	17
Framställ.....	18
Bakställ.....	21
Rörelser.....	23
Päls.....	24
Färg.....	24
Storlek och vikt.....	26
Nota Bene.....	28

Inledning

Domarkompndiet för broholmer är framtaget av Broholmerföreningen i samarbete med Dansk Broholmerselskabs Avlsråd. Kompendiet är godkänt av dess specialklubb Svenska Molosser- och Herdehundklubben. Samtliga bilder har godkänts för användning i kompendiet av respektive fotograf. Layout är gjord av Jonna Isaksson

Tack till

Torben Elmedal, Bo Lasthein, Trine Birkekaer samt samtliga ägare till de hundar som ställt upp för fotografering.

FCI-nummer 215

FCI standard 2000-09-22
(på engelska)

FCI standard fastställd av FCI
General Committee
2000-06-26

Översättning fastställd av
SKK:s Standardkommitté
2011-08-18

Hemland

Danmark

Användningsområde

Sällskaps- och vakthund

FCI-klassifikation

Grupp 2, sektion 2.1

Bakgrund/Ändamål

Rasen är som typ känd sedan medeltiden då den bland annat användes till hjortjakt. Senare användes den mest som vakthund på större gårdar och herresäten. I slutet av 1700-talet renavlades rasen och ökade i antal tack vare greve Sehested på Broholm, varifrån rasen har sitt namn. Efter andra världskriget befanns rasen vara nästan utdöd, men i mitten av 1970-talet började en grupp intresserade – senare organiserade som "Sällskapet för broholmerrasens rekonstruktion" – att tillsammans med danska kennelklubben återuppbygga rasen.

Bakgrund

När broholmer som hundtyp dök upp i historien användes den främst som jakthund. Med denna typ av hund jagade man i Europa under medeltiden vildsvin, kronvilt, björn och visent i sk parforcejakt (hetsjakt). I det antika Mellanöstern jagades till och med lejon med den. När parforcejakt förbjöds i slutet av renässansen och upplysningstiden började man istället använda hunden som vakthund på slott och herrgårdar.

I mitten av 1800-talet började hovjägmästare Niels Frederik Bernhard Sehested (som levde mellan 1813 och 1882) på godset Broholm på den danska ön Fyn ett avelsarbete med rastypiska individer. Rasen fick så småningom namnet Broholmer efter godset. Rasen renavlades alltså under 1800-talet och inte 1700-talet som det felaktigt står i den svenska rasstandarden

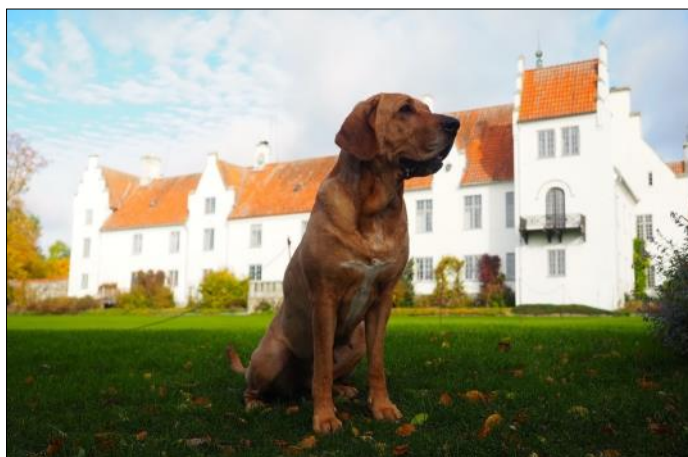
På Köpenhamns Zoologiska trädgård hade man, från 1859 till 1929, broholmer som en del av parkens djurbestand. Man utnyttjade hundarna som ammor till tiger- och lejonungar. Köpenhamns Zoologiska trädgård sålde sina valpar till, bland annat, Sverige och Tyskland, både till zoologiska trädgårdar och till privatpersoner och de stambokfördes och ställdes ut i dessa länder omkring 1890.

I början av 1900-talet såg man att broholmerns två viktigaste kännetecken - en massiv kroppsbyggnad och stor självsäkerhet hade börjat gå förlorade. Orsaken var främst inavel då alldeles för få hundar användes i avelsarbetet. Samtidigt rådde svåra tider med två världskrig, ekonomisk kris och fattigdom vilket gjorde att man inte hade möjlighet att föda upp så stora hundar eftersom de var dyra i drift.

I mitten av 1970-talet insåg Dansk Kennel Klub (DKK) att broholmern troligtvis höll på att försvinna. Detta resulterade i en rikstäckande efterlysning av broholmer och liknande hundar. Man fann en steril hanhund, Björn 11 år, samt ett mindre antal hundar utan stambok. En av dessa var en svart hanhund vid namn Manne. Manne parades med en sankt bernardshund och i kullen föddes en gul hanhund av önskad broholmertyp. Denna hanhund fick namnet C Bastian. C Bastian parades med tiken Muffe och i kullen föddes tolv valpar varav fyra ansågs kunna bidra till rekonstruktionen.

1978 behövdes nytt blod och två kullsyskon efter en spansk mastiff och en engelsk mastiff köptes in i Holland. En av dessa parades med en av de första x-registrerade broholmerhanarna.

Eftersom rekonstruktionen av aveln byggde på relativt få individer ville DKK och Broholmerselskabet att aveln skulle fortsättas på ett klokt och genomtänkt sätt med tydliga regler så att inte misstagen från förra seklet riskerades att upprepas.

Tik 5 år

Bakgrund, forts.

Kort därefter inleddes ett samarbete mellan broholmerägare och DKK under namnet Selskabet til Rekonstruktion af Broholmerracen – i dag kallat Dansk Broholmerselskab. När broholmer efter 20 års ansträngningar fick internationell status och FCI:s godkännande 1998 fanns det bara 425 hundar i Danmark. I samma veva upphävdes det exportförbud, som tidigare hade funnits, och broholmer kunde börja sprida sig till grannländerna.

Under 80-talet bedömdes x-registrerade hundar av DKK:s Udvalg for nationale og glemte hunderacer (UNGR). UNGR bedömde vilka hundar som kunde användas i det fortsatta avelsarbetet. Efter hand som antalet hundar växte växte också en önskan från Broholmerselskabet att få större inflytande på aveln. 1994 blev en medlem från Broholmerselskabet invald för att representera selskabet i UNGR och två år senare inträdde ytterligare två medlemmar .

1996 ingicks ett officiellt samarbete mellan DKK och Broholmerselskabet och samtidigt blev det möjligt att få x-stamböcker på hundarna, d.v.s. stamböcker utan FCI-godkännande.

Fram till 1 januari 2015 ansåg DKK att broholmer fortfarande var under rekonstruktion och aveln styrdes av Dansk Broholmerselskab. 1 januari 2015 övergick ansvaret till Udvalg for Nationale og glemte raser och aveln släpptes fri, det vill säga att uppfödare nu fritt kunde planera och vara ansvariga för sin egen uppfödning förutsatt att parningen följde de avelsrestriktioner DKK fastställt för rasen.

Exteriörbeskrivning blev avskaffad som krav för avelsgodkännande och istället ändrades kravet för avel till minst very good på en officiell utställning för en av de domare som ingår i en speciellt utvald domarpanel. Även i Sverige hade vi till att börja med detta krav men det visade sig väldigt svårt, rent praktiskt, att få en bedömning av någon av dessa domare. Även om flera av dom, ibland, dömde i Sverige var det sällan de dömde broholmer. Kravet för avelsgodkännande i Sverige ändrades därför till very good, efter att hunden fyllt två år, på en officiell utställning, oavsett domare.

2001 importerades den första officiellt registrerade broholmern till Sverige.

Denna första hund, tiken S29693/2002 Imdra (född 2000), skulle bli anmoder till en stor del av de broholmer vi i dag har i Sverige då hon 2004, efter dispens (ED 2) från danska ASU, fick 8 valpar; 7 tikar och en hanhund.

En av dessa tikar; S45570/2004 Humla, parades 2007 med Sveriges första importerade hanhund, S14932/2003 Truls (född 2001, importerad 2002), med sju valpar som följd.

2006 fick S56352/2006 Gertrud en kull på tre valpar.

När Broholmerföreningen bildades 2008 bestod den Svenska broholmerstammen av ett fåtal individer. Idag finns ca 150 broholmer i landet.

I dag fungerar broholmer utmärkt som familjehund, men som ägare bör man vara medveten om dess ursprung som molosserhund/mastiff. Detta är något man bör hålla fast vid i avelsarbetet och ta hänsyn till i den dagliga hanteringen

Helhetsintryck

Rasen skall vara av storvuxen mastiftyp. Den skall vara rektangulär och kraftigt byggd med lugna och kraftfulla rörelser. Intrycket domineras av den kraftiga framdelen. Huvudet skall vara massivt och brett, halsen skall vara kraftig med något löst halsskin och bröstkorgen skall vara bred och djup. I stillastående skall huvudet bäras något lågt hängande och svansen skall hänga ned i sabelform. I rörelse bärs svansen högre men inte över rygglinjen. När hunden är uppmärksam eller på alerten bärs huvudet högre och svansen lyfts över horisontallinjen.

Fel

Rörelser som är för eleganta.

Diskvalificerande fel

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Helhetsintryck

Broholmern beskrivs som en stor och kraftigt byggd hund med kraftfulla rörelser. En broholmer ska ha massa, bröstdjup och markerat förbröst. En broholmer ska inte ha för ädelt huvud eller kroppsbyggnad. För att hålla den frisk och främja livslängden får övervikt och fetma aldrig ersätta en kraftig kroppsbyggnad. (Keep them fit – not fat). En kraftig benstomme och välbalanserade vinklar är viktiga.

Broholmerrasens extremiteter och rygg är och var en förutsättning för rasens ursprungliga funktion; parforcejakten. Den typen av jakt krävde styrka, smidighet och snabbhet. Det är därför viktigt att rygg, extremiteter, benstomme, muskler, leder och vinklar är funktionellt byggda. I skritt och trav ska rörelserna vara naturliga, kraftfulla och vägvinnande. Passgång är relativt vanligt i rasen men ej önskvärt.

På utställning ser vi, av uppenbara skäl, inte broholmer i galopp. Vore det möjligt skulle vi se en kraftfull snabblopare som kan följa hjortvilt.

I Sverige finns endast ca 150 broholmer. En stor del av dessa är valpar eller unghundar varför antalet vuxna individer är få.

Broholmer får fortfarande anses vara under rekonstruktion och rasen är ännu ej homogen. Det är lika fel att döma fram en övertypad hund som det är att döma fram en hund som är för elegant.

Hane 5 år av utmärkt typ med korrekta proportioner, svansen något lågt ansatt

Övertypad hane, 3 år

För lätt och elegant hane, 2,5 år

Hundarna på bilderna nedan följer, i stort sett, rasstandarden men avvikelser förekommer.

Helhetsintryck hanar

Hane 5 år av utmärkt typ med korrekta proportioner. Svansen något lågt ansatt

Korrekt hane, 7 år. Står något kohasigt på bilden

Hane 2,5 år. Korrekt typ och korrekta proportioner. Något fallande kors

Han 2,5 år med outvecklat bakparti. Ej korrekt svans

Helhetsintryck tikar

Tik 2,5 år av korrekt typ. Något rikliga men ändå acceptabla vita tecken (på vänster framben)

Tik 4 år av korrekt typ med ett tungt helhetsintryck. Något för lösa läppar och konvex nosrygg

Tik 1,5 år. Något lågt ansatta och stora öron

Tik 5,5 år med något för kort rygg (d.v.s för kvadratisk) kunde ha lite mer massa med tanke på åldern

Viktiga måttförhållanden

Skallen ska vara parallell med nosryggen och något högre placerad än denna.

Broholmer ska ha en rektangulär kroppsbyggnad.

Viktiga måttförhållanden

Skalle och nosparti skall vara lika långa

Uppförande/Karaktär

Rasen skall vara lugn, godmodig, vänlig och ändå vaksam. Den skall uppträda med stor självsäkerhet.

Diskvalificerande fel

Aggressiv eller extremt skygg.

Nervöst eller skarpt beteende.

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Tik 4,5 år. Skallens överlinje är parallell med nosryggen. För små öron

Uppförande/Karaktär

Det centrala i rasens temperament är en stor och aldrig sviktande självsäkerhet. En osäker broholmer som drar sig undan är inte önskvärt, framför allt inte i avel. För att motverka att mentalt svaga individer används i avelsarbetet ställer Broholmerföreningen krav på känd mental status (MH eller BPH) för att en broholmer ska bli avelsgodkänd.

En broholmer ska vakta med hjälp av sin kroppsstorlek och sitt imponerande skall men ska inte gå till angrepp.

Det är viktigt att ägaren, under valp- och unghundstiden, lägger mycket tid på träning och socialisering av hunden så att den, i vuxen ålder, kan hanteras och uppföra sig i förhållande till andra hundar, andra djur, trafik och människor.

Huvud

Huvudet ska vara ganska stort och brett samt verka tungt.

Fel

För lätt och elegant i huvud och kropp.

Huvud

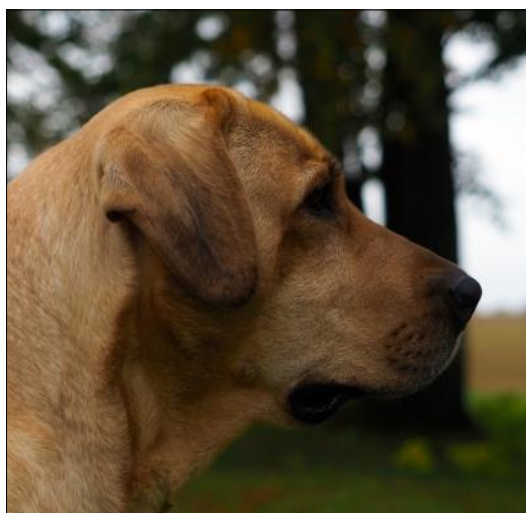
Som helhet ska huvudet vara stort och tungt och med tydlig könsprägel. Hanens huvud ska vara utpräglat maskulint medan tikens huvud ska ha ett feminint uttryck. Storleken på huvudet ska vara i rätt proportion till resten av kroppen, dvs relativt stort. Skalle och nosparti ska vara lika långa.

Nosryggen ska vara rak – varken konvex eller konkav. Det samlade uttrycket ska gärna vara vänligt och förtroendeingivande.

Skillnad på tik och hanhund. Hane med typiskt maskulint helhetsintryck och kraftigt och maskulint huvud. Tik med feminint helhetsintryck

Huvud tikar

Tik 4,5 år med korrekt, feminin huvudprofil där skallens överlinjer är parallell med nosryggen och där längdförhållandena mellan skalle och nospart är korrekta. För små öron

Tik 5 år med korrekt förhållande mellan skalle och nosparti. Något för lösa läppar

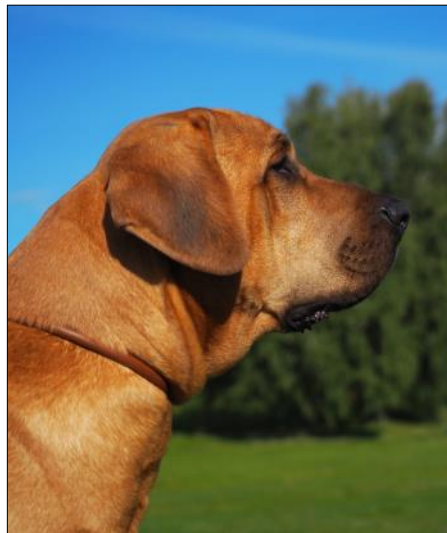
Tik 1,5 år med korrekt feminint huvud

Huvud forts

Huvud hanar

Hane 5 år med korrekt flat och bred skalle samt korrekt, lätt markerat stop och korrekt svart nostryffel

Hane 2,5 år med något för rundad skalle

*Hane 3 år som uppvisar en korrekt huvudprofil där skal-
lens överlinje är parallell med nosryggen och där längd-
förhållandena mellan skalle och nosparti är korrekta*

Skallparti

Skalle

Skallen får ej vara för rund.

Skallparti

Skalle

Skallen ska vara bred och tämligen flat. Skallens överlinje skall vara parallell med nosryggen och något högre placerad än denna.

Stop

Stopet skall inte vara för markerat

Fel

För markerat stop.

Hane 5 år med korrekt flat och bred skalle samt korrekt, lätt markerat stop och korrekt svart nostryffel

Stop

Tik 5 år. För markerat stop. För kort nos. Rundad skalle. Skallens överlinje är inte parallell med nosryggen

Samma tik sedd framifrån. Huvudet är övertypat

Ansikte Nostryffel

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart och uttalad

Diskvalificerande fel

Nostryffel med annan färg än svart.

Nosparti

Nospartiet skall vara massivt. Det verkar tämligen kort i förhållande till det tunga huvudet

Fel

För lätt nosparti.

Läppar

Läpparna skall vara hängande utan överdrift

Fel

Slappa mungipor.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med välutvecklad käkmuskulatur. Över- och underkäkarna skall vara lika långa.

Sax- eller tångbett

Diskvalificerande fel

Överbett eller underbett.

Nostryffel med korrekt färg

Nostryffel med ej korrekt färg

Läppar

Ung tik med korrekta något hängande läppar

Tik 5 år med överdrivet hängande läppar

Ögon

Ögonen skall vara runda och inte för stora. Ögonfärgen skall vara ljusst till mörkt bärnstensfärgad. Uttrycket skall visa stor självsäkerhet

Diskvalificerande fel

Olikfärgade ögon.

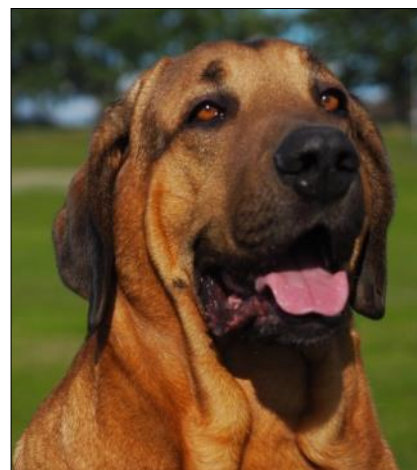
Ögon

Ögonen ska inte vara djupliggande. Ögonen får heller inte vara snedställda. Ögonlocken ska vara tätslutna.

Exempel på godkända färger på ögonen:

Hane 2,5 år med korrekt placerade, ljust bärnstensfärgade ögon. Korrekt högt ansatta öron

Hane 5 år med korrekt placerade, runda bärnstensfärgade ögon. Öronen är korrekt ansatta men hålls lite lågt på bilden

Tik 4 år med korrekt placerade mörkt bärnstensfärgade ögon. Korrekt ansatta men för små öron

Nedan visas ett par bilder på ej korrekta ögonformer och ögonplaceringar. I rasen ses både ögon som är mycket sneda, ögon som är något djupliggande samt ögon med ej tätslutna ögonlock. DKK:s Udvalg for Nationale og glemte raser har nyligen, i samarbete med Dansk Broholmerselskab, skickat en uppdaterad rasstandard till DKK:s standardkommitté för godkännande och i den kommer, förhoppningsvis, följande tillägg att godkännas när det gäller ögon:

”...eller djupliggande, och ej för snedställda. Tätslutande ögonlock”.

Valp 14 veckor med för snedställda ögon

Hane 3 år med något för stora ögon. Något rödaktig nostriffel

Rasstandard

Öron

Öronen ska vara medelstora och tämligen högt ansatta. De skall bäras hängande tätt intill kinderna.

Fel

Öron som är för stora eller för små; rosenöron.

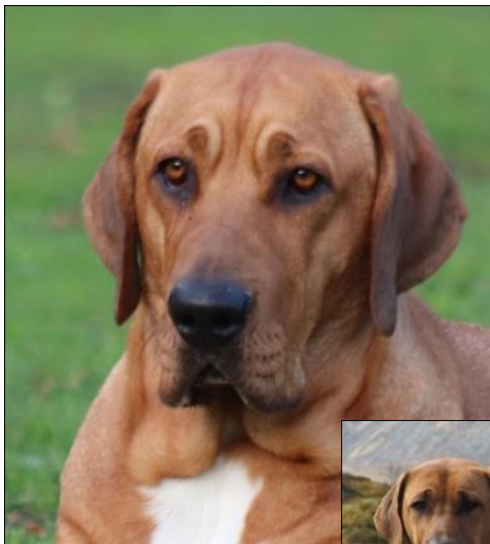
Diskvalificerande fel

Ståndöron.

Hals

Halsen skall vara mycket kraftig och muskulös med något löst halsskinn, dock utan överdrift

Öron

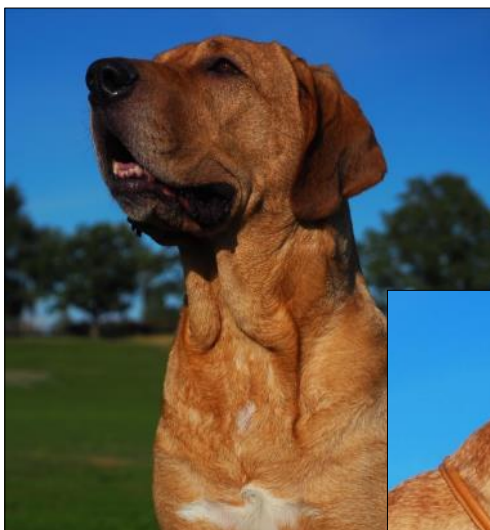
Tik 2,5 år med korrekt ansatta öron som dock är något stora

Mor och dotter av olika typ men bägge med korrekt ansatta öron. Tiken till höger har något för stora öron

Hals

Huden ska generellt vara riklig, framför allt på halsen. Det lösa halsskinnet har rasen alltid haft och det är en del av rasens passiva försvar. Ett bett i halsen på en broholmer kommer normalt inte att skada vitala delar som blodådror eller luftvägar. Det blir bara hål i skinnet. Observera att halshuden ska starta på halsen och inte utgå från läpparna.

Tik 5 år med korrekt lös halshud

Tik 5 år med korrekt lös halshud

Kropp

Överlinje

Rygglinjen ska vara rak och stark. Ryggen ska inte vara mjuk.

Kropp

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan

Manke

Manken skall vara kraftig och tydligt markerad

Rygg

Ryggen skall vara tämligen lång

Diskvalificerande fel

Kvadratisk byggd och avgjort utan tillräcklig massa.

Kors

Korset skall vara medellångt och något sluttande

Tik med acceptabel överlinje med bra markerad manke, lång rygg och korrekt fallande kors. Tiken är dock en aning mjuk i ryggen

Tik med korrekt längd på ryggen och markerad manke men med för fallande kors

Hane 7 år med korrekt lång rygg, markerad manke och lätt fallande kors

Rygg

Ryggen ska vara tämligen lång och kroppen ska vara rektangulär.

Kors

Korsets längd och sluttning påverkar svanshållningen.

Kropp forts

Bröstkorg

Ett korrekt bröst tillsammans med huvud och hals är det karakteristiska med broholmer. Bröstkorgen ska gå till armbågen.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara kraftig och djup med välutvecklat förbröst

Fel

Otillräcklig massa, förbröst och bröstdjup.

För lätt och elegant i huvud och kropp.

Diskvalificerande fel

Kvadratisk byggd och avgjort utan tillräcklig massa.

Tik 4,5 år med korrekt markerat förbröst

Tik 4 år med korrekt markerat förbröst och djup bröstkorg. Konvex nosrygg

Hane 2 år med korrekt markerat förbröst

Svans

Svansen skall vara tämligen lågt ansatt och vara bred vid roten. Den skall bäras hängande och vara utan frans. I rörelse lyfts svansen till horisontellt läge, helst inte högre. Den får aldrig bäras in över ryggen eller upprullad.

Fel

Svans som är för högt eller lågt ansatt; svans som har krok eller knyck.

Fanor eller fransar på baksidan låren eller svansen.

Diskvalificerande fel

Upprullad svans.

Svans

Det är viktigt att förstå att svanshållningen är mentalt styrd. Hunden signalerar med hjälp av svansen och fel syns bäst då hunden står avslappnad med hängande svans. Rasen har en tendens till "glada svansar" d.v.s svansar som bärs högt och ibland över ryggen när hunden rör sig avslappnat i vana omgivning. Det är inte att betrakta som ett fel utan snarare ett uttryck för hundens sinnesstämning.

Tyvärr ses dock allt fler broholmer med ej korrekta svansar, t ex kroksvans, svans med lite eller kraftig krok eller t o m upprullade svansar. Det verkar som om svanshållningen är starkt nedärvbart i rasen och det kanske är något som bör läggas större vikt vid då broholmer bedöms.

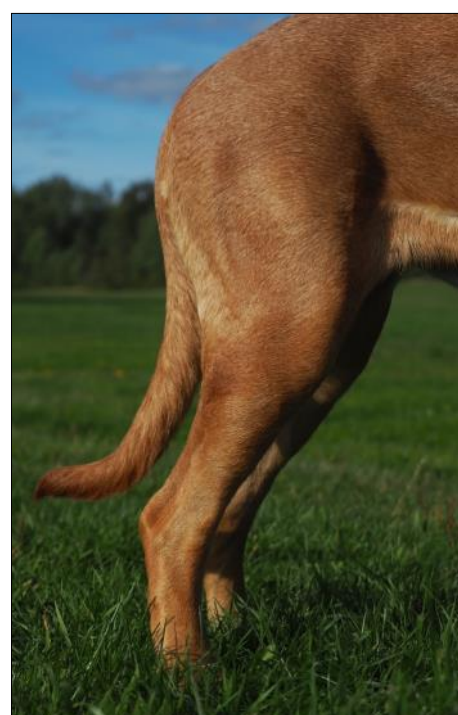
Upprullad svans

Svans med kraftig krok

Svans med krok

Korrekt svans

Extremiteter

Framställ

Framställ

Helhet

Framstället skall vara starkt med raka och kraftiga framben med muskulösa överarmar. Skelettdelarnas längd och vinklar skall ge möjlighet till fria och vägvinnande rörelser i skritt och trav.

Överarm

Överarmarna skall vara mycket muskulösa

Hane 2,5 år med korrekt och rastypisk front. Starka, kraftiga och parallella framben med god muskulatur och intilliggande armbågar. Bra markerat förbröst och korrekt lös halshud. På bilden är ena frambenet något utvinklat

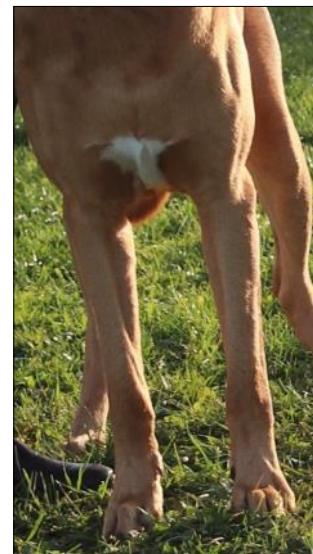
Tik 2,5 år. Rastypisk korrekt rundad och djup bröstorg. Starka och kraftiga parallella framben med god muskulatur och intilliggande armbågar. Bra, markerat förbröst och korrekt lös halshud. Tiken står något snett på bilden men det går ändå inte att missta sig på frontens tyngd

Broholmer ska ha en kraftig front, stark hals med löst halsskinn samt ett brett och djupt bröst. En förutsättning för den önskat kraftiga fronten är att hunden har rundade revben.

Bilderna nedan visar hundar som saknar den, för rasen, karakteristiska tunga fronten.

Hane 2,5 år med flata revben. Saknar den, för rasen, önskade bredden, djupet och tyngden i fronten

Tik 2,5 år som inte har den önskade tyngden, bredden och djupet i fronten.

Armbåge

Även när hunden står stilla ska armbågarna ligga väl an mot kroppen.

Armbåge

Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen i rörelse

Underarm

Underarmarna skall vara raka och kraftfulla

Tik 4 år med korrekt intilliggande armbågar

Tik 3 år med för lätt benstomme. Tiken saknar tillräckligt förbröst och bröstdjup varför armbågen ej är intilliggande

Hane 3 år med för lätt benstomme. Hanen saknar förbröst och bröstdjup varför armbågarna ej är intilliggande

Mellanhand

Mellanhänderna skall inte vara för långa

Fel

Mellanhänder eller mellanfötter som är långa och veka.

Framtassar

Fel

Platta tassar.

Framtassarna skall vara rundade och slutna

Mellanhand

En felaktig (för vek, fransysk eller inåtvänd) mellanhand är hämmande för de önskvärda rörelserna.

Framtassar

Tassarna ska vara rundade (katttassar) och inte avlånga (hartassar).

Korrekta framtassar

Felaktiga tassar, flata och med spretande tår. Svag och mjuk mellanhand med en aning fransysk benställning

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara kraftfullt och muskulöst med vinklar som befrämjar ett gott påskjut. Sedda bakifrån är bakbenen raka och parallella

Fel

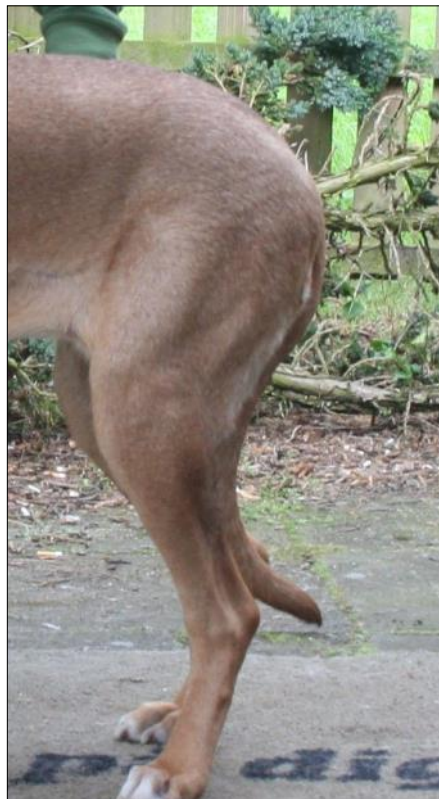
Kohasighet.

Bakställ

Broholmer är en ras vars kännetecken ska vara en stark och tung front och ett något mindre kraftigt bakparti. Det betyder dock inte att bakpartiet ska vara svagt eller dåligt vinklat. Tyvärr ser vi många broholmer med något svaga bakpartier, för knappa knävinklar, en tendens till underställdhet och också kohasighet. Därför har DKK:s Udvalg for nationale og glemte racer nyligen, i samarbete med Dansk Broholmerselskab, skickat en uppdaterad rasstandard till DKK:s standardkommitté för godkännande. I förslaget finns följande tillägg angående lår: "Brett och med tydlig knäledsvinkel."

Tik 2,5 år med korrekt bakparti

Tik 3 år med smala lår, mycket fallande kors och tendens till att vara underställd

Hanhund 2,5 år. Kohasig med svag muskulatur och utåtvridna knän

Rasstandard

Lår

Låren skall vara kraftfulla och muskulösa

Fel

Fanor eller fransar på baksidan låren eller svansen.

Mellanföt

Mellanfötterna skall inte vara för långa

Fel

Mellanhänder eller mellanfötter som är långa och veka.

Baktassar

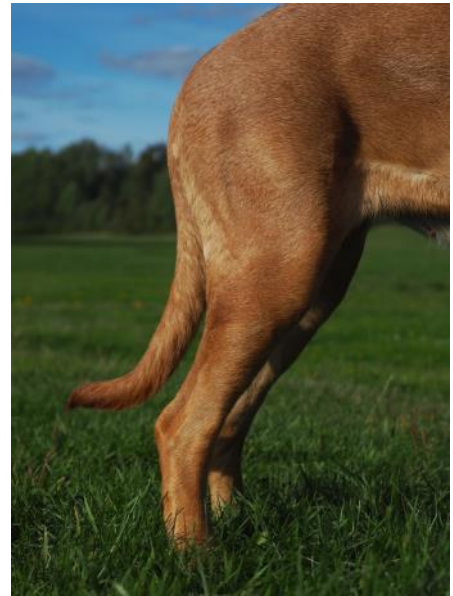
Baktassarna skall vara rundade och slutna

Fel

Platta tassar.

Något raka vinklar

Välvinklad

Lår

Låren ska vara kraftfulla, muskulösa och breda. Det är viktigt att komma ihåg att muskler utvecklas genom att användas. En broholmer kan till exempel vänjas vid att springa bredvid en cykel om den inte har andra hundar att leka med.

Baktassar

Baktassarna ska vara runda. Tyvärr ser vi ofta avlånga baktassar.

Korrekt baktass

Rörelser

Rörelserna skall vara samlade och något framtunga där den naturliga gångarten är skritt eller trav

Hud

Huden skall vara välpigmenterad och tjock. Den är riklig, särskilt på halsen.

Rörelser

Broholmern beskrivs som en stor och kraftigt byggd hund med kraftfulla rörelser. Broholmerrasens extremiteter och rygg är – och var – en förutsättning för rasens ursprungliga funktion; parforcejakten. Den typen av jakt krävde styrka, smidighet och snabbhet. Det är därför viktigt att rygg, extremiteter, benstomme, muskler, leder och vinklar är funktionellt byggda. I skritt och trav ska rörelserna vara naturliga, kraftfulla och vägvinnande. Huvudet ska bäras lågt och avspegla den tunga fronten. En broholmer rör sig inte ädelt som, t ex en grand danois. Passgång är relativt vanligt i rasen men ej önskvärt. I förslaget till ny rasstandard finns passgång med som ett fel. Följande formulering är föreslagen under fel: ”Rörelser som är för eleganta samt passgång.”

Huden

Huden ska generellt vara riklig, framför allt på halsen. Det lösa halsskinnet har rasen alltid haft och det är en del av rasens passiva försvar. Ett bett i halsen på en broholmer kommer normalt inte att skada vitala delar som blodådror eller luftvägar. Det blir bara hål i skinnet.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen ska llvara kort och åtliggande med tjock underull

Färg

Gul med svart mask, rödgul eller svart. Vita markeringar på bröstet, tassarna och svanstippen kan förekomma

Diskvalificerande fel

Felfärgad päls; långhårig.

Päls

Pälsstruktur

Broholmerns päls är en allväderspäls. Den tillåter hunden att vara ute i alla slags väder, året runt.

Under de sista åren har vi sett en utveckling, när det gäller pälslag, som går i riktningen mot en päls i ett lager. Detta är något som alla, både uppfödare och domare, bör vara uppmärksamma på. Dels för att det står i rasstandarden att broholmer ska ha tjock underull och dels med hänsyn till hunden och rasen. Det borde övervägas om för lite eller avsaknaden av underull ska bedömas som ett fel eller ett diskvalificerande fel av domare.

Hane 7 år med korrekt kort, åtliggande päls med tjock underull

Vuxen tik. Långhårig vilket är ett diskvalificerande fel

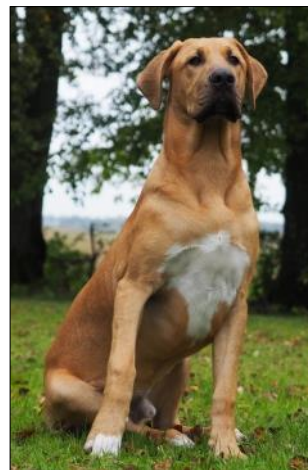
Färg

I standarden står det gul med mask, rödgul eller svart. Broholmer kan dock vara gula utan mask eller röda med mask utan att det är fel. En ändring i rasstandarden är föreslagen och i förslaget står det: "Gul med eller utan mask. Rödgul med eller utan mask. Svart. Den svarta masken begränsar sig till nospartiet. Vita tecken på bröst, tassar och svanspets är tillåtna."

Under fel vill man tillfoga: "Vita tecken på andra ställen än på bröst, tassar och svanspets. Sot."

Tikvalp gul med mask

Hanvalp rödgul

Färg forts.

Den första rasstandarden för broholmer skrevs 1886. 1998 blev broholmerrasen erkänd av FCI med standard 215. Den enda skillnaden mellan den standarden och den som skrevs 1886 var att den svarta färgen lades till som godkänd.

Tyvärr har det visat sig att antalet svarta broholmer, ämnade för avel, är mycket begränsat.

2018 startade Dansk Broholmerselskab "projekt sort broholmer" med mål att bibehålla den svarta varianten av broholmer i framtiden.

En broholmer får gärna ha vita tecken på bröst och tassar.

Tikvalp svart

Hos en del broholmer kommer de vita tecknen från en specifik gen som kallas piebald. Genen är lite oförutsägbar eftersom det inte går att, på förhand, veta hur den kommer att visa sig.

En hund som bär på en kopia av genen får oftast normala vita tecken på bröst och tassar medan det ibland kan medföra att hunden får lite för mycket vitt, till exempel en lång "strumpa" på ett ben. Genen kan också ge hunden en vit krage eller vita fält där man normalt inte förväntar sig vita tecken.

Piebald är den gen som är orsaken till att det ibland föds så kallade "blomstrande" eller "brokiga" broholmer. Om båda föräldrarna bär på piebaldgenen, och valpen får dubbla anlag, kommer den att bli blomstrande, det vill säga vit med bruna eller svarta tecken, beroende på hundens grundfärg.

Framför allt i början av rekonstruktionen föddes broholmer som var black and tan. Den sista black and tanfärgade valpen föddes 2012. Färgen är icke godkänd.

2008 föddes en kull valpar där tre av valparna var långhåriga. Båda föräldrarna och samtliga valpar DNA-testades för att fastslå faderskapet och det blev då klart att det, i rasen, finns hundar som bär på anlag för långt hår.

"Blomstrande" broholmer

Färg forts.

Tik 3 år. Black and tan vilket ej är en godkänd färg

Tik 9 månader. För mycket "sot" (d.v.s svarta hår i pälsen). Sot är, i sig, inte ett fel men ibland är de svarta hårstråna så rikliga att det förstör helhetsintrycket. Framför allt om det finns rikligt med svarta hår på huvudet kan det störa det vänliga uttrycket rasen bör ha.

Tik 5 år med mycket rikligt med svarta hårstrån på huvudet

Storlek/Vikt

I samband med rekonstruktionen gicks den ursprungliga rasstandarden igenom och storleksangivelserna ändrades. I den ursprungliga standarden stod det att broholmer skulle vara en stor hund och att minimihöjden skulle vara 75 cm för hanar och 70 cm för tikar.

Storlek/Vikt

Mankhöjd

Hanhund	ca 75 cm
Tik	ca 70 cm

Vikt

Hanhund	50-70 kg
Tik	40-60 kg

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Detta ändrades från minimum till cirka. Det fanns två orsaker till ändringen. Dels ville man precisera att 75 respektive 70 cm var den önskvärda höjden och dels ville man undvika att minimihöjd misstolkades som att betyda ju högre hund desto bättre.

Det negativa resultatet av ovanstående finns det gott om exempel på med nedsatt sundhet och starkt reducerad livslängd som följd.

Tik 11 år

Tik 11 år

Rasstandard

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och ska bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Otillräcklig massa, förbröst och bröstdjup.
- För lätt och elegant i huvud och kropp.
- För lätt nosparti.
- Slappa mungipor.
- För markerat stop.
- Öron som är för stora eller för små; rosenöron
- Svans som är för högt eller lågt ansatt; svans som har krok eller knyck.
- Mellanhänder eller mellanfötter som är långa och veka.
- Platta tassar.
- Rörelser som är för eleganta.
- Kohasighet.
- Fanor eller fransar på baksidan av låren eller på svansen.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras
- Nervöst eller skarpt beteende
- Kvadratisk byggd och avgjort utan tillräcklig massa
- Nostryffel med annan färg än svart
- Överbett eller underbett
- Ståndöron
- Upprullad svans
- Felfärgad päls; långhårig

Nota Bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Nota Bene

Det övergripande avelsarbetet och bedömningen av broholmerrasen bör fortgå i full överrensstämmelse med, och respekt för, FCI standard 215. Samtidigt är det väsentligt att poängtera att de tre delarna exteriör, hälsa och mentalitet ses som lika viktiga delar.

